

ЗАГАЛЬНИЙ СТАТИСТИЧНИЙ ВИМІР ІННОВАЦІЙНО-СПРЯМОВАНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

ас. Денисенко П. А., студент гр. М-03 Нечипоренко В. М.

Теорія статистичних методів націлена на вирішення реальних проблемних питань. Тому в ній постійно виникають нові постановки математичних завдань аналізу статистичних даних, розвиваються і обґрунтовуються нові методи. Обґрунтування часто проводиться математичними засобами, тобто шляхом доведення теорем. Разом з тим, велику роль відіграє методологічна складова, що відповідає на ключові питання організації дослідження: як саме ставити завдання, які припущення прийняти з метою подальшого математичного вивчення. Все більшою стає роль сучасних інформаційних технологій, зокрема, комп'ютерного експерименту. Але актуальною залишається задача аналізу історії статистичних методів з метою виявлення тенденцій розвитку і застосування їх для прогнозування.

У питанні поширеності інноваційних технологій та потенційних можливостей їх виникнення в певній соціально-економічній системі базові статистичні поняття завжди несуть додаткові можливості класифікації та порівняння. Наприклад, наявність варіації, як відомо, є основною передумовою статистичного дослідження. Варіація – це відмінності в значеннях тієї чи іншої ознаки в окремих одиниць, що входять в дану сукупність. Вона виникає в результаті того, що індивідуальні значення ознаки складаються під сукупним впливом різноманітних факторів (умов), які по-різному поєднуються в кожному окремому випадку.

Різнманітні ознаки інноваційно-спрямованого розвитку регіону, що варіюють, можуть бути кількісними, якщо їх варіанти виражаються числовими значеннями (вік працівників, їхній стаж роботи, середня оплата праці на підприємствах регіону тощо) і не кількісними (якісними, атрибутивними), що представляють собою смислові поняття (професія працівника, його рівень освіти і т.д.) і одночасно поділ сукупності на певні групи (прикордонні чи центральні регіони, регіони зі спільним кордоном та віддалені, статус селища, міста, районного чи обласного центру і т.д.).

У випадку з дослідженням регіонального інноваційного розвитку можна, наприклад, поділити підприємства регіону на групи за середнім віком працівників та провести опитування щодо сприйняття інноваційних змін у їх практиці. Окремо можна врахувати варіацію стажу, віку чи рівня освіти на підприємстві щоб визначити чи є різноманіття в значеннях даних показників перевагою в освоєнні нових підходів до виробничого процесу, чи навпаки гальмує їх впровадження.